

זמני שבת קודש

רבונו	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
17:41	17:18	16:18	תל אביב
17:46	17:23	16:17	ירושלים
17:38	17:16	16:15	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה והמוסדות

כח התפילה

אם היינו יודעים מה מעלתה של התפילה לא היינו מפסיקים להתפלל כל היום

חנוכה

חנוכה הוא הזדמנות להבין ולהתבונן, שגם אם הקושי גדול, מאיים, מכביד או מכאיב - הרי אבא שבשמים יכול ליצור נס עבורנו, כפי שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. חנוכה הוא 'יריד הישועות' השנתי, כי בתוככי השלהבות המרצדות טמון המסר שיש לנו אבא גדול וחזק שהופך עולמות ומשנה סדרי עולם, והוא עושה זאת, למעננו, עבורנו!

כל מה שכדאי לעשות כדי להשפיע את הישועות האלה בחיינו - הוא להתחבר למשמעות הקסומה של חנוכה, למהותם של ימים אלו. 'קבעום ועשאום לימים טובים בהלל והודאה' - אומרים חז"ל, חושפים את מהותם של הימים. בדברי חז"ל אלו גילה הרה"ק בעל ה'שפת אמת' זי"ע משמעות עמוקה, שכדאי כל כך לדעת:

חז"ל קבעו את הימים האלה לימים טובים, ימים של ישועות, ימים של גילוי חסד הבורא, ימים בהם הבורא מחולל ניסים, לא רק בשנה ההיא, אלא בכל שנה ושנה. אולם הדרך לזכות בנסים ובישועות הללו, היא להיות בהלל והודאה - להתחבר להודאה, לשורר את התודה, להציף את הלב בהוקרה לבורא עולם. זוהי המהות של חנוכה, וזו הדרך להתחבר לימי החנוכה, ולזכות בשפע אורם הקסום, ובישועות הרבות שימים אלה נושאים בכנייהם.

כי ככל שנשקיע מחשבה בהודאה, ככל שנתבונן בחסדי הבורא עימנו בכל יום ויום, ככל שנחשוב ונפרט את הטובות הרבות שגומל עימנו ה', ונציף את עצמנו בהודאה נרגשת על כולן - כך נזכה לראות כי מתוך ההודאה הזו נפתח הפתח הניסי, ודרכה בורא עולם משפיע לנו ישועות, משנה את חיינו לטובה, גואל אותנו מכל קושי ומציעד אותנו לחיים מוארים ומאושרים! (הרב אשר קובלסקי)

במראה ולא בחידות, ובכל זאת לא הועיל לו דבר חוץ מתפילה. ומה הועילה התפילה שלו? עלה ראש הפסגה, שזכה לראות את ארץ ישראל, וראייה היא גם כן דבר גדול שייכות מסויימת לארץ ישראל. ומבואר שמה רבינו בראייתו השפיעה אור גדול על א"י. וכל זה רק על ידי התפילה, כל המעשים שלו לא הועילו לו, אהרן הכהן לא זכה, אבל הוא שהתפלל זכה.

באים אלי בחורים לפעמים, והם מבקשים שהרב יתפלל שבת פלוני תרצה אותו, הבחורה הזו היא תאומת הנפש שלי והיא הזוג האמיתי, שהרב יקרע את השמים כדי שתתרחש. ואני אומר להם, הרבה אנשים חשבו כך ובסוף הבית התפרק.

כתוב שאסור להתפלל תן לי את הרכב הזה, הבית הזה, מי אמר שזה טוב עבורך? אלא צריך להתפלל רבונו של עולם אם טוב בעיניך עבורי הבית הזה, האשה הזו, הרכב הזה - תן לי אותו ואם לאו קח אותה ממני.

מסופר על רב אחד שראה תלמיד הולך בבית המדרש הולך וחוזר ובוכה, שאל אותו הרב למה אתה בוכה? אמר לו אני מתפלל לבו"ע שאתחתן עם חנה. אמר לו הרב כך לא מתפללים מי אמר שזה המזל שלך? תתפלל שאם זה מתאים לך תתחתן. הוא לא הסכים ואמר רק היא מתאימה לי אין כמוה בכל הבנות. בסוף תפילתו התקבלה והם התחתנו. יומיים לאחר החתונה שוב רואים את הבחור הזה הולך ושב ובוכה שאלו אותו מה קרה? אמר להם אני מתפלל שיקח אותי מהעולם או אותה מהעולם, שנינו יחד זה לא הולך. כמה אנשים היו בטוחים שעם פלונית הוא יהיה בעננים ואח"כ קילל את היום שהכיר אותה.

צריך לדעת כמה גדול כוח התפילה, אם היינו יודעים את כוח התפילה היינו מתפללים בכל עת. קרוב ה' לכל קוראיו - לכל אשר יקראוהו באמת. ונאמר קוה אל ה' חזק ויאמץ ליבך וקוה אל ה', ודרשו חז"ל קוה והתפלל לך' ואם לא נענה אדם יחזור ויקוה ויתפלל עד שיענה.

ומי שמתפלל כל הזמן רואה ישועות ומתחזק באמונה בה' לכן צריך תמיד להתפלל ולהודות. ידוע שמי שנעשה לו נס מורידיו לו מהזכויות שלו, אבל מי שרגיל להתפלל על כל דבר ואפילו אם עושים לו נס, כיוון והוא מודה לאחר מכן על הטובה - לא מנכים לו מזכויותיו.

שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

בכל התורה כולה, בכל התנ"ך ובפרט בספר תהילים אנחנו רואים את מעלת התפילה. וכתוב "ויצעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם יצילם", ובשעבוד מצרים נאמר "ותעל שוועתם אל האלוקים - מן העבודה". התפילה היא כח אדיר! "צום קול ממון מעבירין את רוע הגזירה" צום - תענית. ממון - צדקה. ומה זה קול? - זה תורה ותפילה. צום בגימ' 136, ממון גימ' 136, וקול - קל"ו 136. "סולם" מוצב ארצה "סולם" גימ' 136. לומר לך, שכל אחד מהדברים הללו זה בחינה של סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, הצום הצדקה התורה והתפילה.

הגמרא דורשת את הפסוק "כרום זלות לבני אדם" אלו דברים שהם עומדים ברומו של עולם והם מזולזלים אצל בני אדם, שאין בני אדם מכירים בערכם ואומרת הגמרא שזו תפילה. אם אדם היה יודע את הערך של התפילה, לא היה פסיק להתפלל כל היממה, כל דבר קטן או גדול, כל רגע פנוי בדרך או בבית - היה מתפלל ומבקש מה!

"אל תראי תולעת יעקב" דורשים חז"ל מה תולעת זו אין כחה אלא בפיה, היא יכולה לייבש עץ אדיר על ידי כרסום בפיה, כך עם ישראל הכוח שלהם זה בפה, בתפילה ובלימוד תורה. **אם אדם היה יודע כחה של תפילה היה קורע שחקים בתפילתו!** וראינו אנשים שהיו בצרות צרורות והתפללו כהלכה וראו פלאות וישועות.

אומרת הגמרא בברכות: אמר רבי אלעזר גדולה תפילה יותר ממעשים טובים, שאין לך גדול ממעשים טובים כמו משה רבינו, שמסר נפש על עם ישראל, הוציא אותם ממצרים ונתן להם את התורה שלוש פעמים עלה השמימה וירד. כשחטאו ישראל במדבר אמר הקב"ה למשה ואעשה אותך לגוי גדול אמר לו משה רבינו אני רק עם כלל ישראל ואם לאו "מחני נא מספרך אשר כתבת" משה רבינו היה בעל זכויות אדירות! ובכל אופן לא נענה אלא בתפילה!

משה רבינו התפלל חמש מאות וחמש עשרה תפילות כדי לקרוע את הגזירה ולהכנס לארץ ישראל, ותפילותיו לא נענו, אבל אמר לו הקב"ה אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, כי אם היה מוסיף עוד תפילה אחת היה נושע! מדוע צריך ה' לומר לו אל תוסף דבר אלי, אם אין ה' רוצה לתת לו לא יתן לו, אלא שזה כוחה של תפילה שגם אם ה' לא רוצה שהוא יכנס לא"י הרי בכח התפילה לקרוע את הגזירה! משה רבינו, זכויות אדירות ומעשים כבירים, לא קם נביא עוד כמשה פה אל פה אדבר בו

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

המפתח נמצא אצלך

סיפר רבי ישראל מאיר לאו שליט"א: כשהחלו רוחות המלחמה לנשוב באירופה, ניסו רבים לברוח ולמלט את נפשם, אולם באחת הישיבות הקדושות בפולין לא נאות ראש הישיבה לחשוב על שום דרך מילוט שתחלץ אותו מהתופת. הוא לא חפץ להותיר את תלמידיו היקרים מאחור, ולכך נותר עמם עד לרגעים האחרונים לחייהם. מתוך כל בני הישיבה נותרו לפליטה בחורים בודדים שהצליחו להימלט, אחד מהם היה מקורב ביותר לראש הישיבה ואהוב עליו כבן.

המלחמה הסתיימה, בארץ ישראל ובארה"ב מנסים הנמלטים לחפש ניצולים, ראש הישיבה נמנה בין ששת המיליונים שמסרו נפשם על קדושת שמו ית'. התלמיד, שכבר היה לאיש ובעל משפחה, התאבל על רבו כדין תלמיד על רבו, וחפיש אחר ניצולים מבני משפחת הרב. בת יחידה היתה לראש הישיבה, אולם למרות החיפושים שמה לא הופיע בין הנספים. היתכן שניצלה? עוד בירורים ועוד חיפושים, ולבסוף מצליח התלמיד להניח את ידו על פיסת מידע, וכשהוא עושה זאת הוא מבין שיש דברים גרוועים יותר ממוות. מתברר כי הבת ניצלה, אך מרוב כעס על הקב"ה הלכה והתנצרה. היא נישאה לגוי, ולזוג יש ילד במנזר בו מתחנך להיות כומה.

ימים ולילות בכה התלמיד על ראש הישיבה שלו ועל גורלו המר, עד שהחליט לקום ולעשות מעשה. הוא השיג את כתובתה של הבת בבלגיה, והחל לשגר אליה מכתבים בהם ניסה כמיטב יכולתו לדבר על ליבה, אלא ששום תגובה לא הגיעה ממנה. התלמיד אינו מרפה, הוא מנסה להשיג את מספר הטלפון שלה, מסתבר שלבת אין טלפון, מצרך יקר המציאות באותה תקופה, אבל במפעל שבו היא עובדת יש טלפון. הוא מתקשר בשיחת חוץ יקרה, הבת שומעת מיהו ומנתקת את השיחה מבלי להוסיף מילה.

בשלב זה החליט התלמיד לקום ולעשות מעשה. הוא רכש כרטיס טיסה, טס לבלגיה והגיע אל ביתה, ליד העיר גנט, נקש על הדלת והתפלל להצלחה. הדלת נפתחה, ביתו של ראש הישיבה פתחה את הדלת, סימני מרירות ניכרים היטב על פניה, אולם

ההוה אינה עומדת בספק. מראהו של האדם החרדי העומד שם, מעורר בה סערת רגשות והיא טורקת את הדלת על פניו. התלמיד נותר המום מן התגובה הנחרצת, הוא מחליט להתעקש ומתחיל לנקוש שוב על הדלת מבלי להרפות. כעבור שעה פותחת הגברת את הדלת ושופכת על ראשו את כל זעמה ומרירותה: "שוב אתה? תן לי לחיות את חיי כפי שאני מבינה. חתכתי את השרשרת שלי ואיני יהודייה ככה מה אתה רוצה ממני?" היא הפסיקה כדי לנשום, והוא ניצל את ההזדמנות. "איני רוצה כלום חוץ מכוס מים, אפשר לקבל?"

"בסדר" אמרה בטון רגוע יותר, "אבל המתן בחוץ". משהו נראה לו מתרכך בלב האטום והוא מיהר להוסיף, "ברשותך אבקש עוד משהו. אני עומד כאן כבר שעה ארוכה, אפשר לקבל גם כיסא?" האישה סבה לאחוריה, פתחה את דלת הבית והורתה לו להיכנס פנימה, ובכל זאת הוסיפה: "עליך לדעת שאני מתנגדת לכל וויכוח, ולא מעוניינת בשום אופן שתנסה להחזיר אותי בתשובה"

"בסדר", השיב לה, "רק דבר אחד. את הרי יודעת שאבא שלך היה עבורי גם כמו אבא. הייתי רוצה לשמוע, בבקשה, על הרגעים האחרונים שלו בעולם הזה". היא החלה לספר בבכי, התיאור היה מצמרר וקורע לבבות. הנאצים ימ"ש הרגו את אביה באמצע התפילה כשהוא עטור בטלית ובתפילין. כשסיימה, הודה לה האיש ופסע לעבר הדלת. ברגע האחרון הסתובב ואמר לה: "אני רוצה לומר לך דבר אחרון בטרם אלך: המפתח נמצא אצלך."

האישה קימטה את מצחה בחוסר הבנה: "איזה מפתח? על מה אתה מדבר?" היהודי שתק ולא פירש. הוא רק חזר ואמר: "המפתח נמצא אצלך."

היא יצאה אחריה, תחנונים בקולה: "על איזה מפתח אתה מדבר?" בקצה השביל עצה, נעץ בה את עיניו החודרות ואמר: "מלחמה עצומה היתה בין אביך לבין הצורך הנאצי יימח שמו. אבא שלך, שהיה הרבי שלך, רצה כל חייו להמשיך את

השרשרת ולהעביר את המסורת לדורות הבאים. לצורך היו תכניות אחרות לגמרי, הוא חלם שהנכד של אביך לא יהיה יהודי, ושלא יהיו בעולם יהודים כלל. המפתח מי ינצח במלחמה הזו נמצא אצלך". הוא המשיך ללכת, נכנס למכונית שהמתינה לו שם. האישה נכנסה הביתה והביטה בו מבעד לזילון, והוא הורה לנהג: "התחל להתניע אבל אל תיסע עדיין". חלפו כמה דקות והנה היא רצה אל המכונית: "טוב, הבנתי, אני רוצה שאבא ינצח, אבל איך אני עושה את זה? התחנתני עם גוי, אולי תסכים לקחת את הבן שלי ולחנך אותו להיות יהודי?"

"לקחת את הילד?" התפלל, "אבל הוא אינו מכיר אותי. אני מוכן לקחת אותו תחת חסותך, רק אם גם את תבואי איתו לארץ".

היא היססה מעט, ואז ביקשה שימתין לה כמה דקות עד שתכין מזוודה. מביתה נסעו שניהם לבית הספר הקתולי, ומשם ביחד עם הילד לשדה התעופה. "אני מכיר את הילד הזה", סיים הרב לאו את המעשה המרתק, "הוא כיום אחד מגדולי הרבנים בישראל".

"הוא רכש כרטיס טיסה, טס לבלגיה והגיע אל ביתה, סימני מרירות ניכרים על היטב על פניה..."

"משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע" - 'מסר' ולא לימד, משום שאת לפיד האש העובר מדור לדור צריך להעביר הלאה כדי שכל אחד יוסיף גם את האש שלו. מי שמנתק את השרשרת באמצע, אינו מנתק רק את עצמו כי אם גם את סבו ואת סבא של סבא שלו, שמסרו נפשם כדי שהנכד שלהם יישאר יהודי וימלא את תפקידו בעולם. כעת הגיע תורנו להחיות את הדורות הבאים, ובבוא העת להעביר הלאה את לפיד האש שימשיך לעבור הלאה והלאה עד קץ הימים, כשיקבצנו ה' מארבע כנפות הארץ לחסות תחת צילו.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

**חייגו עכשיו:
03-570-12-12**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות ומנהגים הרב יגון חורי

הלכות ומנהגי חנוכה

בתקופת הבית השני גזרו מלכי יוון גזרות על ישראל, וביטלו אותם מדתם, ולא הניחום לעסוק בתורה ובמצוות, ולחצוץ לחץ גדול, ופשטו ידיהם ממנום ובבנותיהם, ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות ושימאו וטהרו. והיה צר מאד לישראל מפניהם, עד שריחם עליהם ה' אלהי אבותינו, והעזים מידם, וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום, והושיעו את ישראל מידם. והעמידו מלך מן הכהנים, וחזרה המלכות לישראל, ונמשכה יותר ממאתים שנה עד חורבן הבית השני. וכשגברו ישראל על אויביהם ואיבדום, היה זה ביום כ"ה בכסליו. ונכנסו להיכל ולא מצאו שמן טהור להדליק המנורה שבבית המקדש, אלא פך אחד של שמן שלא היה בו להדליק אלא יום אחד בלבד, ונעשה בו נס והדליקו ממנו שמנה ימים עד שכתשו זתים ועשו שמן טהור. ומפני זה התקינו רבותינו בדור ההוא שיהיו שמנה ימים אלו – החל מיום כ"ה בכסליו והלאה – ימי שמחה והלל. ומדליקים בהם נרות בכל לילה משמונת הלילות לפרסם הנס ולגלותו, וימים אלו נקראים חנוכה. (חזון עובדיה עמ' א)

מנהגי חנוכה

א. יש אומרים שריבוי הסעודות שמרבים בהם בימי חנוכה אינם אלא סעודות הרשות, שלא קבעום חכמים למשתה ושמחה. ויש חולקים ואומרים שיש מצוה בריבוי הסעודות. ונוהגים לומר זמירות ותשבחות להשם יתברך בסעודות הללו, ואז נחשבות לסעודות מצוה. (חזו"ע עמ' טו-יח)

ב. מה טוב ומה נעים לנצל מסיבות כאלה לדרשות בדברי תורה ויראת ה' טהורה, לקרב את ישראל לאביהם שבשמים, ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד. ואז בודאי שנחשבות הסעודות הללו למצוה. והיה רצון שהשם יתברך יעשה עמנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. ישראל נושע בה' תשועת עולמים, ונוכה לביאת משיח צדקנו (ראשי תיבות: מדליקים שמנת ימי חנוכה), ונדליק המנורה בבית קדשנו ותפארתינו, מלך ביפיו תחזינה עינינו. במהרה בימינו אמן. (עמ' יח)

ג. נוהגים להרבות במאכלי גבינה בימי חנוכה, זכר לנס שנעשה על ידי "הודית". ומנהג ישראל תורה הוא.

ד. מה שנוהגים במלאת שבעת ימי האבל לעלות לבית הקברות, וכן ביום השלישים, אין לעשות כן בימי חנוכה, מפני שמתעוררים לבכי ולמספד ע"י הקבר כשרואים קברו של הנפטר. ולכן ידחו הביקור לבית הקברות לאחר ימי החנוכה.

ה. מי שצריך לעלות לקבר במלאת שנה אם הם יודעים שיבואו לידי בכי לא יעלו, ואם נראה להם שלא יבואו לידי בכי אז רשאים לעלות לקבר. (ע"פ חזו"ע שם)

מנהג אכילת סופגניות

א. נוהגים לאכול סופגניות מסוגנות בשמן, וטעמם כצפחית בדבש, זכר לנס השמן של המנורה. וכל מעשיך יהיו לשם שמים. (עמ' יט)

ב. סופגניות שהובאו באמצע הסעודה, אין לברך עליהן, וטוב להניחן עד לאחר ברכת המזון, ואז יברכו עליהן.

ג. סופגניות שלנו שהם על ידי טיגון בשמן, אפילו קבע סעודה עליהם (דהיינו שאכל 216 גרם) אינו מברך המוציא וברכת המזון. אלא בורא מיני מזונות ועל המחיה. (ילקוט יוסף סי' תרע"ס יח)

ד. סופגניות הנעשות על ידי גוים במסעדות ובתי הארחה של יהודים מותרים באכילה, ואין בהם איסור בישולי גוים וכדין פת נחתום של גוים. ומכל מקום יש להזהר שישאל ידליק את האש. וכן אם כיבו את הגאז ואחר כך רוצים לטגן עוד סופגניות, יחזור המשגיח וידליקנו בעצמו. והנוהגים להזהר תמיד מלאכול אפילו פת נחתום גוי, עליהם להזהר גם בסוגפניות אלה, ותע"ב. (ילקו"י סי' תרע"ס יט)

ה. סופגניות המסוגנות בשמן, ואחר הטיגון מזריקים לתוכן ריבה לכל סופגניה, ולא הוסיפו מים במאפיה בשעת ההזרקה, והריבה הנזילה מרוכות כולה במקום אחד, בתוך הסופגניה, מותר לחממה בשבת על פלאטה חשמלית דולקת עד שתהיה יד סולדת בה. (חזו"ע עמ' ט).

מצות הדלקת נרות חנוכה

א. צריך להזהר מאד בהדלקת נרות חנוכה, כי היא מצוה חביבה עד מאד, שיש בה משום פרסום הנס בהודאה לה' יתברך על הנסים שעשה לנו, והעושה כן זוכה לבנים תלמידי חכמים. (ילקו"י סי' תרע"א ס"א)

ב. כמה נרות צריך להדליק? בלילה הראשון מדליק נר אחד, מכאן ואילך מוסיף אחד בכל לילה עד שבליילה אחרון יהיו שמנה נרות, ואפילו אם היו בני הבית מרובים לא ידליקו יותר. ע"כ. (חזו"ע עמ' ט)

ג. אחר שהדליק בעל הבית נר החיוב, מותר לתת לאחד מבניו הקטנים שהגיע לחינוך (בן 6 בערך) להדליק נרות ההידור, כדי לחנכו במצוות. ונר השמש רשאי ליתן להדליקו אפילו לכן שלא הגיע לחינוך.

- ד.** אף הנשים חייבות בהדלקת נרות חנוכה מפני שאף הן היו באותו הנס.
- ה.** בן נשוי המתארח אצל אביו או אצל חמיו בשבת חנוכה, ובמוצאי שבת מתכוון לחזון לביתו, אין לו להדליק נר חנוכה אלא כשיחזור לביתו דוקא.
- ו.** חיילים ספרדים המשרתים בצבא יכולים לסמוך על הדלקת נר חנוכה של אביהם בביתם, ואינם צריכים להדליק. (עמ' קנו)
- ז.** כל השמנים והפתילות כשרים להדלקת נר חנוכה. ומצוה מן המובחר בשמן זית מפני שאורו צלול ביותר. וכן מצוה מן המובחר לעשות הפתילה מצמר גפן.
- ח.** אם השמן זית ביוקר מאד, יותר מכל שאר שמנים, יוכל להדליק נר החיוב בשמן זית, ושאר נרות ההידור בשמן רגיל.
- ט.** שמן של שביעית, הרבה מן האחרונים אוסרים להדליק ממנו נרות חנוכה, כיון שאסור להשתמש לאור נרות החנוכה, והתורה אמרה על פירות שביעית "לאכלה" ולא להפסד. ויש מתירים. ואם הוא יכול נכרי או היתר מכירה מותר. וכל שכן יכול חו"ל שמותה.
- י.** אין יוצאים ידי חובת הדלקה נרות חנוכה באור החשמל, שצריך להקפיד על שמן ופתילה, בדומה להדלקת המנורה בבית המקדש, שבה נעשה הנס. מכל מקום הטס במטוס, ואין לו אפשרות להדליק נר חנוכה בשמן או בשעוה, טוב שידליק פנס חשמלי בלי ברכה, לזכר הנס. (ילקו"י סי' תרע"א ס"א ב')

היכן מניחים את החנוכיה?

א. מצוה להניח נרות החנוכה בטפח הסמוך לפתח משמאל הנכנס, כדי שתהיה המזוזה מימין ונרות החנוכה משמאל, וכשהוא נכנס ויוצא הרי הוא מוקף במצוות.

ב. מצות הנחת נרות חנוכה היא בתוך עשרה טפחים (80 סנטימטר) מקרקע הדירה, ואם הניחם למעלה מעשרה טפחים, יצא. ויש להניחם למעלה משלשה טפחים. (עמ' לג)

ג. הדר בעליה מצוה שיניח את מנורת החנוכה בחלון או במרפסת הסמוכה לרשות הרבים, כדי לקיים פרסומי ניסא. ואפילו החלון למעלה מעשרה טפחים.

ד. אם הוא גר בקומה שהמרפסת גבוהה מקרקע רשות הרבים עשרים אמה (9.60 מטר) יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים, הואיל ואין בזה היכר כל כך לבני רשות הרבים. ומכל מקום אם יש ממול בנין גבוה ויש פרסום הנס להם, ידליק בחלון. (עמ' לט)

ה. חצר שיש בה שני פתחים, משני רוחות, בזמן הזה שהרבה מדליקים בתוך הבית מבפנים ואין שום היכר לבני רשות הרבים, אע"פ שיש לחצר כמה פתחים אין צריך להדליק אלא בפתח אחד בלבד. וכן המנהג פשוט. (ילקו"י סי' תרע"א ס"כז)

מתי מדליקים נרות חנוכה?

א. זמן הדלקת נרות החנוכה בצאת הכוכבים לא מאחרים ולא מקדימים, וצריך ליתן שמן בנרות שיעור שיעורו חצי שעה אחר צאת הכוכבים. (עמ' סב)

ב. מי שלא הדליק בתחלת הלילה, והגיע לביתו בשעה מאוחרת, וכל בני הבית כבר נרדמו, אם יכול להעיר אחד או שנים מבני הבית, כדי שישמעו ממנו ברכת "להדליק נר חנוכה", הנה מה טוב ואם לאו, יברך וידליק נר חנוכה. (עמ' סב-סד)

ג. בערב שבת צריך לתת שמן בנרות החנוכה שיעור שידלקו במשך חצי שעה אחר צאת הכוכבים בליל שבת, ולכן לא יקדימו ההדלקה יותר מדאי בעוד היום גדול, אלא ידליקו נרות החנוכה כעשרים דקות לפני השקיעה, לאחר שיתנו שמן כשיעור שעה אחת. ואם לא יהיו נרות החנוכה דולקים חצי שעה אחר צאת הכוכבים, יש אומרים שלא יצא ידי חובתו, והברכות שבירך על הנרות הרי הן ברכות לבטלה, לכן יש להזהר מאד בכל זה. (עמ' ע)

ד. במוצאי שבת חנוכה מדליקין נר חנוכה בבית הכנסת ואחר כך מבדילין על הכוס. ובבית יבדיל תחלה ואחר כך ידליק.

מה מברכים בהדלקת החנוכיה?

א. המדליק נרות חנוכה, צריך לברך בלילה הראשון ג' ברכות: א- אשר קדשנו במצותיו וציונו להדליק נר חנוכה. ב- שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. ג- שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. ובשאר לילות החנוכה מברך שתי ברכות הראשונות בלבד. (ילקו"י סי' תרע"א ס"א)

ב. המדליק צריך להדליק את רוב היוצא מן הפתילה כלומר שידליק עד שתהא השלהבת עולה מאליה. (חזו"ע עמ' קכט)

ג. אחר שבירך והדליק נר אחד, אף על פי שהוא עדיין צריך להדליק את נרות ההידור, יש לו לומר את הנוסח של הנרות הללו אנו מדליקים וכו', ואחר כך כל מזמור שיר חנוכת הבית לדוד. (עמ' קל)

ד. אם שכח לברך "להדליק נר חנוכה" ושאר הברכות, כל זמן שעדיין לא סיים להדליק את נרות ההידור של אותו לילה, רשאי לברך "להדליק נר חנוכה" ושאר ברכות ההדלקה, אבל אם השלים לגמרי הדלקת כל הנרות, אפילו אם עדיין לא הדליק את נר "השמש", לא יברך עוד ברכת "להדליק נר חנוכה", אבל יוכל לברך ברכת שעשה נסים בכל הלילות, ושהחיינו בלילה הראשון בלבד. (שם)

הלכות נוספות של הרב יגון חורי
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רגע חושבים

דניאל אליהו גרמן

לשחרר את תת המודע

השם יתברך (והם לא פעלו מתוך מודעות) במטרה לחשל, לבגר אותי ולהטיב לי. המאורעות האלה גם מולידים רגש הזולת – מה שיגרום לי להבין את השני ולאהב אותו ללא תנאי ושיפוטיות.

בספרי החסידות מבואר שבכל דבר רע שקורה - טמון טוב גמור [אוצר מוסתר של אור], אשר אם אאמין שהוא טוב גמור מהבורא אשר רוצה רק בטובתי כאבא לבן – הרע יהפך לטוב ואחוהה ישועה או נס. רבי נתן כותב [פריקה וטעינה ד] שאם אנשים היו מודים להשם על הרעות כמו הטובות "בוודאי היו מתבטלות כל הצרות והיתה גאולה שלמה!"

כלי מעשי: ניקח דף ונרשום את כל מי שעשה לי משהו שציער אותי. נכנס למצב רגיעה על ידי נשימות עמוקות ונעלה את אותה הדמות בדמיון כאילו היא עומדת ומוצבת למולי. אחרי שבאמת הפנמנו את הנאמר כאן ואנו מלאים באמונה שהכל לטובה – נתחיל להודות לדמות מספר פעמים בכוונה (שהרי היא נשלחה בעבורי, ומה שעשתה היה בעצם לזכותי. בספרים מובא שאם ביישו אותי הצילו אותי ממיתה, ואם דברו עלי העבירו לי מצוות ל'חשבון הבנק'...). בכך אני גם מטהר את הלב שלי מכעסים ומטיב לבריאותי. בהצלחה!

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן בקרו באתר ישיבת אור דוד

הרבה אנשים סוחבים איתם מהילדות דפוסי חשיבה מוטעים [להיום], אשר נצרבו בתת המודע שלהם בעקבות סיטואציות לא נעימות. יש כאלה שחוו ביקורות תכופות וכיום הם חיים תמיד כאשמים או כמרצים ['פיפל פליזר'], יש כאלה שקבלו עונשים ופרשו בדעתם שהוריהם אינם אוהבים אותם, וכיום הם מפרשנים אנשים כ'עושים להם בכוונה' ושונאים אותם. כל אחד והילקוט שלו.

החדשות הטובות הם שאפשר להשיל את אותם הדפוסים בעזרת שיטות טיפול שונות, ביניהם – שחרור הילד הפנימי [קרי: תת המודע], כדלהלן:

אנחנו נכנסים להרפיה עמוקה ומדברים כביכול לתת המודע שלנו - מסבירים לילד הקטן שבנו שאף אחד לא עשה לנו בכוונה כדי להזיק לנו (לא אז ולא היום), ושנאנחנו אוהבים ושמורים. לאחר מכן האני הבוגר המודע פוגש 'כביכול' את ההורה / האדם דאז ופורס בפניהם כביכול את רגשותיו, והם שחים לו שאינם עשו זאת מחמת שהוא אשם או שנוא וכו'. בתהליך כזה המח משתכנע ומשחרר המסקנות והפירושים המוטעים שלו על החיים – מה שפותח לאדם צוהר לעולם חדש ומשופר יותר.

שלב גבוה יותר הוא - להודות לאותם 'מנטורים' שעשו לי את אותם הדברים ה'רעים', אבל מתוך הכרה שזה נעשה בהשגחה פרטית מאת

יש ערב אחד בשבוע שאסור לכם לפספס

הצטרפו לאלפי צופים המגיעים מכל קצוות הארץ והתחברו לנקודות החשובות ביותר בחייכם

שיעור המוסר הגדול בתבל

מפי הקול חוצב הלהבות

הרה"ג דניאל זר שליט"א

רב מקדים הרב יורם סרי שליט"א אב"ד מודיעין עלית בשעה 21:15

בכל יום רביעי בשעה 22:00
ישיבת אור דוד רח' המכבים 108 בני ברק